

mønstre deres Styrke paa Valgdagen i enhver Kreds, hvor de maatte ønske det, uden at udsætte sig for derved at hjælpe den Kandidat, de nødigst se valgt, og for det andet at sikre, at enhver Folketingsmand sidder med et Flertal af de afgivne Stemmer bag sig. Men intet af disse Formaal naas ved denne Valgmaade. Den tvinger i mange Tilfælde Partierne til at slutte Valgalliancer allerede i første Omgang for overhovedet at komme med ved Omvalget. Den giver ingen Sikkerhed for, at Omvalget kommer til at staa imellem de to Kandidater, mellem hvilke det efter Kredsens Forhold naturligt skulde staa. Dele Stemmerne sig f. Eks. mellem 4 Partier, der faa henholdsvis 800, 700, 650 og 600 Stemmer, da er det meget muligt, at de to sidste Partier staa hinanden saa nær, at det naturlige vilde være, at en af deres Kandidater var med i Omvalget, og at de staa begge de andre Partier saa fjernt, at de ikke ville deltage i et Omvalg, der kun staa mellem de to første Kandidater. I et saadant Tilfælde vil den ene af disse blive valgt med et lille Mindretal af de paa første Valgdag afgivne Stemmer. Det bundne Omvalg er et Valgsystem, der indførtes i adskillige Lande i Valgteknikkens Barndom. Erfaringerne have i disse Lande vist, at man ad denne Vej ikke naar, hvad man tilsigter. Systemet har derfor ogsaa i de Stater, hvor det er prøvet, vakt stor Misforståelse. Dette gælder saaledes i Tyskland. I flere af de tyske Enkeltstater, hvor der i de senere Aar er gennemført nye Valglove, har man derfor foretrukket frit Omvalg med visse Begrænsninger.

Mindretallet har paa dette Omraade søgt en Forstaaelse med Flertallet ved at foreslaa, at Omvalget ikke skulde være helt frit, men at det skulde foregaa mellem de Kandidater, der i første Omgang have naaet mindst 20 pCt. af Stemmerne. Man har imidlertid ikke mødt nogen Imødekommenhed i saa Henseende fra Flertallet og finder det derfor rigtigst at stille Forslag om frit Omvalg i lignende Form som i Fjor.

Hvis Mindretallets Forslag forkastes,

kan det subsidiært anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag til § 43, idet man anser denne Form for mere praktisk end den af Regeringen foreslaaede.

Et enkelt Medlem indenfor dette Mindretal (Grønberg) har, i Forstaaelse med sine Meningsfæller i Udvalget, principalt fremsat Forslag om Indførelse af *subsidiær Stemmegivning* for at bringe denne Valgmaade videre frem til Drøftelse.

Ud fra den Betragtning, at Vælgerne lige saa godt ved den første Afstemning som senere kunne udtale sig om, hvordan de ville stemme, dersom de ikke faa deres egen Kandidat valgt og skulle gaa til Omvalg med to af de andre Kandidater, foreslaas der, at Vælgerne ved deres Stemmegivning skulde udtale sig om, i hvilken Orden de foretrække de andre Kandidater, saafremt de ikke opnaa at faa deres egen valgt. — Saa vil Omvalget i de allerfleste Tilfælde kunne foretages ved en ny Optælling af Stemmesedlerne, og man behøver ikke at ulejlige Vælgerne dermed.

Der foreslaas derfor, at Stemmegivningen sker paa den Maade, at Vælgerne paa Stemmesedlen nummerere Kandidaterne i den Orden, som de foretrække dem i.

Dette er ogsaa i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, som foreslaas af den engelske Valgsystems-Kommission, af hvis omfattende Rapport der findes et fyldigt Uddrag som Bilag til nærværende Betænkning.

Den af Mindretallet her foreslaaede Stemmegivning, saavel som Valgregel og Optællingsmaade, er i Overensstemmelse med det System, som Overretssagfører Joh. Pedersen i en Aarrække har været en ihærdig Talsmand for, Kvalitetsmetoden, og saaledes som den yderligere er bleven udformet af Niels Skriver Svendsen.

Ved Benyttelsen af denne Afstemningsmaade faa Vælgerne Lejlighed til, ikke blot med deres „Første-Stemmer“ at sige, hvem af Kandidaterne de foretrække fremfor alle de øvrige, men ogsaa